

2 Column

Wim Groot: Jaap Dronkers
provoeerde graag

8 Nieuwe decaan

"Ik ga geen mantelpakjes kopen"

5 Prison

Two UM students do research
among inmates in Ethiopia

7 Thesis tips

Don't panic in the event of
conflicting advice

observant|28

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 7 april 2016

A Swing Station was opened on the Tapijn grounds on Sunday 3 April. Five swings have been suspended from a steel tube under a canopy, at the location of the former army filling station. Underfoot, a soft green carpet of artificial grass. The idea and the implementation came from five creatives from Het Werkgebouw Photo: Loraine Bodewes

nl Rector van buiten "is denkbaar"

Het is niet denkbeeldig dat de Universiteit Maastricht voor het eerst in haar bestaan een rector magnificus krijgt die niet uit eigen gelederen komt. Dat zegt Truze Lodder, voorzitter van de raad van toezicht.

De praktijk tot nu toe was altijd helder: het college van bestuur bestaat uit drie personen van wie er twee van buiten de instelling kunnen komen: de voorzitter en het derde lid, tegenwoordig vicevoorzitter geheten. Over hun herkomst meldt het bestuurs- en beheersreglement van de UM, dat deze zaken regelt, niets. De rector echter wordt wél apart vermeld. Artikel 2.7 lid 4 luidt: 'De rector magnificus wordt uit de

hoogleraren van de universiteit benoemd.'

"Dat", zegt mr. Jos Gerards, tot 2011 hoofd van Juridische Zaken bij de UM en in de decennia daarvoor onder meer als secretaris van het college van bestuur sterk betrokken bij dit reglement (BBRUM), "staat er niet voor niets. Het is gebaseerd op de hogeronderwijswetgeving van begin jaren zeventig, en het was de bedoeling van de wetgever dat de rector altijd uit de eigen hoogleraren stamt, als representant van het hoogste echelon van de wetenschappelijke staf binnen de instelling. Ons bestuursreglement is ook in die geest opgesteld. Als men had gewild dat het

Lees verder op pagina 3

Communicatiedirecteur Fons Elbersen houdt ermee op

Hij vertrekt niet met slaande deuren, hij is niet gefrustreerd, en bovendien gaat hij niet helemaal weg. Toch stapt de directeur marketing & communicatie, Fons Elbersen, na drie jaar bij de UM binnenkort over naar de Provincie Limburg.

Fons Elbersen (53) legt het uit. Hij wordt per 1 september strategisch communicatieadviseur van het college van Gedeputeerde Staten, en hij

wordt hoofd communicatie bij de provincie. Dat was hij ook al toen hij overstapte naar de UM, medio 2013. Toch gaat hij niet terug naar zijn vorige baan, zegt hij. "De bedrijfsvoering daar zal door een adjunct worden gedaan. Ik ga me vooral bezighouden met het merk Brightlands, de vlag waaronder de campussen in Geleen, Venlo, Heerlen en Maastricht draaien. Die hebben alle

Lees verder op pagina 3

eng Plea for more languages

It looks like more languages than just English and Dutch will soon be promoted at this university. A few weeks ago, the Executive Board, through its chairman Martin Paul, already stated that the UM may be bilingual, "but it is useful to teach people three languages. Students as well as staff. Which languages exactly, to what degree – you don't necessarily need to be completely fluent, a certain degree of fluency is sufficient – and how it should be financed, are things we are still thinking about.

One option might be to hand out vouchers. No matter what, language policies will be important in the upcoming Strategic Programme."

Martin Paul said this to the University Council's strategy committee. Student member Franca Feisel presented a note on language policies to the plenary University Council meeting last week. She pointed out that only Basic Dutch courses were free for students; useful but with a limited scope. For better access to the labour market, whether regional, national or international, a better command of Dutch and other languages is equally important. Feisel argued for free (i.e. UM-funded) courses in English, French, German and Spanish. To prevent all-too-easy 'dropouts' it is prob-

ably useful to have students pay at the start and reimburse their fees after they have obtained their diploma, she suggests. A market survey – what is the extent of the need – would also be useful.

The Board kindly accepted the suggestions, but responded with the by now familiar reference to the new Strategic Programme. Serious discussions will take place after the programme has been completed.

Wammes Bos

Latest news on

www.observantonline.nl
Become member of
facebook.com/
ObservantUM

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Paul Smeets (1985, Kerkrade) * **In het dagelijks leven:** Universitair docent SBE, sinds 2012 * **Burgerlijke staat:** Samenwonend * **Woonplaats:** Maastricht

Foto: Loraine Bodewes

“Ik hou van gek doen. Als ik een paper aan het schrijven ben, dan móet ik even uit de band springen.”

Ik kom uit een probleemgezin. Helemaal niet. Ik heb juist veel geluk gehad. Mijn ouders hebben me altijd zeer gestimuleerd om te leren, ook al is mijn zicht beperkt. Als student had ik moeite met de formules in een wiskundeboek vanwege alle sub- en superscript. Toen heeft mijn vader wekenlang alle formules uitvergroot op losse vellen geschreven. Dat deed-ie naast z'n werk. Hij was ondernemer, had een eigen fotostudio. Hij werkte onder meer voor universiteiten en hogescholen, maar deed ook journalistieke opdrachten. Mijn moeder was onderwijzeres.

Op de middelbare school was ik onuitstaanbaar. Op gymnasium Rolduc was ik een vrij brave student, maar ik kwam wel voor mezelf op. Als leraren de toetsen niet wilden vergroten, bleef ik aandringen, een eigenschap waar ik later veel profijt van zou hebben. Tijdens colleges nam ik gewoon een stoel en ging in m'n eentje voor het grote scherm zitten.

Miljonairs, testosteron, hoe populairder het onderzoeksthema, hoe beter. Nou ja, hoe gaat zo iets. Ik lees in de krant over de 1 procent allerrijksten, en denk: hoe zit dat eigenlijk? Maatschappelijk zeer relevant natuurlijk. Dan ga ik me erin verdiepen en krijg via ABN Amro de kans om zeshonderd miljonairs schriftelijk te interviewen. En met het testosteron-experiment ging het vergelijkbaar. Ik zat bij Robeco en we vroegen ons af of zelfoverschatting bij fondsbeheerders vaak voorkwam. En zo ja, waarmee dat kon samenhangen. Toen zijn

we de testosteronspiegels van de managers gaan meten.

Mijn handicap hindert me het meest... In sociale situaties. Een receptie bijvoorbeeld op een congres. Ik herken mensen niet en kan niet spontaan op ze af stappen. Als mijn vriendin meegaat, dan laat ik haar vooraf op de hotelkamer foto's zien van de mensen die ik een hand wil geven. Wat ik het meeste mis, is onbevangen iets kunnen doen. Ik moet veel vooraf plannen, omdat ik bijvoorbeeld geen auto kan rijden.

Hoe ijdel ben je op een schaal van één tot tien? Een zeven. Ik vind het belangrijk om goed over te komen. Nette kleren, fris, enthousiast. Uit onderzoek blijkt dat dit invloed heeft op hoe je je voelt en gedraagt. In een pak voel je je vaak zelfverzekerder en word je serieuzer genomen. Ik ken iemand die zelfs thuis in een pak achter zijn bureau zit. Dat is onderdeel geworden van zijn werkmodus.

Ik ben dol op Kirchroa. Het is niet meer wat het was. Rolduc is weg en Roda speelt niet langer in de subtop. Als kind zat ik altijd langs de lijn, naast mijn vader, die foto's van de wedstrijd maakte. Hij smokkelde me ook de persconferenties in. Ik heb Van Gaal daar gezien toen die ontplofte, maar ook Van Hanegem, Adriaanse, Hiddink.

Laatste cd? *A head full of dreams*, de laatste van Coldplay. Ik hou ook van Sinatra, heerlijk tijdens het koken. Dan hakt die groente lekker weg hoor. Of tijdens het pokeren. Dat doen we

met zeven collega's om de twee weken bij mij thuis. We zetten vooraf een tientje in en aan het eind van de avond geldt: *winner takes all*. De laatste paar keer heb ik slecht gepresteerd, misschien zelfoverschatting.

Ik reis graag. Klopt. De mooiste reis heb ik als kind zelf uitgekozen. Mijn vader heeft jarenlang alle kleingeld in een pot gestopt en op mijn elfde ben ik met hem een maand naar Australië vertrokken. Ik heb daar veel mooie herinneringen aan. **Over tien jaar...** Hoop ik nog veel en mooi onderzoek te doen. Ik ben onderzoeker in hart en nieren en heb ook nu weer allerlei plannen, onder meer een studie naar maatschappelijk investeren. Dat wordt steeds belangrijker, vluchtelingen aan het werk helpen of iets doen voor mensen in de schuldhulpverlening.

Eigenaardige karaktertrek? Ik hou van gek doen. Als ik een paper aan het schrijven ben of data analyseer, dan móet ik even uit de band springen. Ik doe aan improvisatietoneel, waarbij het publiek bepaalt wie jij moet spelen. Eén keer was echt geweldig. Ik speelde iemand die doof was en mijn partner, die in werkelijkheid slecht hoorde, speelde een blinde. Het is goed om luchtig met je sores om te gaan.

Truze Lodder: “Als de beste kandidaat van buiten komt, is daar niets mis mee”

Vervolg van pagina 1

anders was, dat er iemand van buiten kan komen die je eerst even hoogleraar maakt, had er alleen maar ergens in een bijzinnetje gestaan dat de rector hoogleraar moet zijn.”

Dat ‘anders’ is precies wat er nu aan de hand is. De voorzitter van de raad van toezicht, Truze Lodder, verklaart desgevraagd dat het “denkbaar” is dat een rector van buiten komt, want “er staat niet hoe lang iemand hier al hoogleraar moet zijn.”

“Een trucje”, zegt Gerards, en dat vindt ook mr. Ruud Louw, voormalig secretaris van het college van bestuur van de Leidse universiteit en auteur van een recent proefschrift over *Het Nederlands Hoger Onderwijsrecht*. Maar anders dan Gerards keurt hij het oprekken van de regels niet af. Louw: “De oorspronkelijke gedachte is een beetje verlaten, Leiden en Nijmegen hebben al rectoren van buiten benoemd. Ik vind het wel van belang dat een raad van toezicht duidelijk afweegt wat men wil: ofwel een eminent hoogleraar die eventueel

van buiten kan komen, ofwel iemand uit eigen kring, iemand die de universiteit goed kent.”

De raad van toezicht van de UM zit op de eerste lijn. Lodder: “Het gaat erom dat de UM een hooggekwalificeerde rector krijgt. Als die intern gevonden kan worden, mooi, maar als de beste kandidaat van buiten komt, is daar niets mis mee.” Duidelijk is, zo zegt ze, dat er op dit moment zowel interne als externe kandidaten in beeld zijn. Die laatsten zijn niet actief door headhunters gezocht, het gaat om mensen uit de netwerken van betrokkenen bij de benoemingsprocedure, en om namen die door UM-hoogleraren zijn gesuggereerd.

De universiteitsraad heeft een zware adviserende stem bij de uiteindelijke benoeming, geen instemmingsrecht. Mocht de raad echter vinden dat de kandidaat van binnen de UM moet komen en er wordt toch een externe voorgedragen, dan staat men niet geheel met lege handen. Hoogleraar staatsrecht Aalt Willem Heringa: “Als de bepaling over de rector in het UM-bestuursreglement dui-

delijk zo is bedoeld dat alleen zittende hoogleraren benoemd kunnen worden” (Jos Gerards: “Dat is zonder twijfel het geval”), dan, vervolgt Heringa, heeft de U-raad een steviger poot om op te staan. “Want bij de vaststelling van het reglement heeft de raad wél instemmingsrecht. Als men kan zeggen: ‘De raad heeft dit destijds op deze manier bedoeld en nu wordt ervan afgeweken’, dan is dat een zwaar punt.”

De situatie is echter gecompliceerd. De U-raad is nu immers ook betrokken bij het voorafgaande proces. Voor het eerst maakt een UR-lid, de voorzitter van de vertrouwenscommissie Roberta Haar, deel uit van de benoemingsadviescommissie. Op haar rust een zware verantwoordelijkheid: haar opvatting over een te benoemen kandidaat wordt straks door de raad gevolgd. “Zo hebben we het afgesproken”, zegt U-raadsvoorzitter Jonathan van Tilburg, “als ze negatief adviseert wordt het nee, als ze positief is wordt het ja.”

Wammes Bos

RJ

UM op vierde plaats ranglijst jonge universiteiten wereldwijd

De Universiteit Maastricht is twee plaatsen gestegen in de top tien van de *Times Higher Education 150 Under 50 ranking*. Na drie jaar op een zesde plaats in de jonge universiteitenranglijst, staat de UM nu op nummer vier. Dat heeft THE vandaag bekend gemaakt.

De eerste plaats is voor de Zwitserse École Polytechnique Fédérale de Lausanne. De plaatsen twee, drie, vijf en zes gaan naar Hong Kong, Singapore en Korea. De UM gooit hoge ogen vanwege het onderzoek, de internationale oriëntatie en sterke banden met de industrie, laat THE weten. Maastricht is de enige Nederlandse universiteit in deze lijst.

In de World University Rankings van afgelopen jaar zijn alle dertien Nederlandse universiteiten de top 250 binnen gedrongen. Maastricht prijkt in de top 100, op plek 88.

“Hoger onderwijs is toch niet echt mijn wereld”

Vervolg van pagina 1

maal eigen communicatiemensen, daar ga ik niet tussen zitten, maar ik word de *linking pin* tussen de *founding fathers*, de UM en de provincie. In die zin ga ik ook niet helemaal weg bij de UM, ze betalen straks een deel van mijn salaris.” De ontwikkeling van Brightlands “gaat hard”, zegt hij, en is belangrijk: “Vergelijk het met Brainport in Brabant.” Hij gaat “meesleuren” aan de communicatie daarvan, “dat is wat me trekt aan de baan”.

Maar waarom al na drie jaar weg bij de universiteit? Omdat hij erachter is gekomen dat zijn hart bij het openbaar bestuur ligt, legt hij uit. “Daar ben je met van alles bezig, hier draait het hoofdzakelijk om onderwijs en onderzoek. Dat is toch niet echt mijn wereld.”

Hij gaat niet weg met conflicten, en ook niet omdat hij zou vinden dat er niet genoeg naar hem geluisterd wordt door al te eigengereide bestuurders. “Nee, en ik houd overigens helemaal niet van fletse bestuurders. Mijn rol is adviserend, als je er niet tegen kunt dat je adviezen niet altijd gevolgd worden, moet je zoiets niet doen.”

Wat hem wel tegenviel bij de universiteit is het gebrek aan voortvarendheid. “Je moet hier heel veel geduld hebben. Het is geen top-down organisatie. Aan de andere kant is dat ook wel weer leuk, je moet echt met argumenten komen.”

Verder is hij straks in september in principe ook wel klaar, vindt Elbersen. Dan is de reorganisatie van marketing & communicatie achter de

Fons Elbersen Foto: Loraine Bodewes

rug, staat er een “toekomstvaste organisatie”, de nieuwe website is operationeel, het student portal ook. “Het vervolg daarvan moet iemand doen die de wereld van het hoger onderwijs goed snapt.”

Is hij niet bang dat deze stap bijdraagt aan een wat wispelturig imago? Hij begon als journalist, ging naar de provincie, toen terug naar de regionale

krant, vervolgens weer terug naar de provincie, dan de UM en nu voor de derde keer terug naar het provinciale bestuur. “Wispelturig, prima, het maakt mij niet uit wat mensen zeggen. En drie jaar is helemaal niet ongewoon in dit soort banen.”

Wammes Bos

HOP

Geen beurs voor studenten geneeskunde

Minister Bussemaker houdt voet bij stuk: ook in hun coschappen hoeven studenten geneeskunde geen beurs of stagevergoeding te krijgen. Ze verdienen later genoeg om hun hogere studieschuld te kunnen dragen.

Tijdens de twee jaar van hun coschappen hebben studenten geneeskunde het zo druk dat ze geen bijbaantje kunnen nemen. Maar ze krijgen ook geen vergoeding van het ziekenhuis voor het werk dat ze doen.

Dat levert een hogere studieschuld op. Voor uitwonende studenten gaat het om 7.104 euro, heeft minister Bussemaker berekend. Dat betekent dat ze na afloop van hun studie maandelijks 26 euro extra moeten aflossen.

Maar volgens de minister is dat geen probleem. Anderhalf jaar na afstuderen is hun inkomen gemiddeld 3.200 euro, terwijl de gemiddelde academicus dan slechts 2.550 euro verdient. Dat een student geneeskunde meer geld moet besteden aan zijn opleiding “betaalt zich daarmee aan de start van zijn carrière al uit”, meent Bussemaker. Mochten de studenten onverhoopt toch in de financiële problemen komen, dan geldt voor hen wat ook voor alle anderen met een studieschuld geldt: ze mogen aflossen naar draagkracht en de restschuld wordt na 35 jaar kwijtgescholden.

Jaap Dronkers probeerde graag. “Je koopt makkelijker een leerkracht om dan het Cito”, was zijn reactie in *de Volkskrant* op het besluit van staatssecretaris Sander Dekker van OCW om het schooladvies zwaarder te laten wegen dan de Cito-toets bij de overstap van het basisonderwijs naar het voortgezet onderwijs. Ik ontmoette Jaap voor het eerst in 1988 toen wij beiden in Tilburg werkten. Ik als beginnend onderzoeker, hij als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de universiteit. Hij had mijn allereerste wetenschappelijk artikel becommentarieerd. Ik vertelde hem dat ik het naar een Amerikaans wetenschappelijk tijdschrift wilde sturen. Dat vond hij onzin. Waarom zou een Amerikaans tijdschrift geïnteresseerd zijn in een onderzoek over een land met de omvang van de stad Los Angeles? De meeste Amerikanen kunnen Nederland zelfs niet op de landkaart aanwijzen. Als ik hem had gezegd dat ik het artikel naar een Nederlandstalig tijdschrift zou

Jaap Dronkers

sturen, had hij waarschijnlijk gezegd dat dat provinciaals was. Als jij nee zei, zei Jaap ja en omgekeerd.

In 2014 stopte Jaap – na 17 jaar – met het maken van de jaarlijkse ranglijstjes van scholen in het basis- en voortgezet onderwijs. In een brief met een toelichting op dit besluit schreef hij: “Ik heb geen opvolgers vanuit de wetenschap. De jongere generaties wetenschappers hebben zoveel verplichtingen (internationale publicaties, aanvragen van beurzen, opdrachten binnenhalen) dat dit soort maatschappelijke dienstverlening voor hen feitelijk onmogelijk is geworden. Daarbij is voor hen het afbreukrisico nog groter: het maken van dit soort lijsten geeft je veel vijanden en maar weinig vrienden.”

Jaap had veel vrienden binnen en buiten de wetenschap, maar bij het doorprikken van

modieuze ideologieën en makkelijke meningen ging hij het maken van vijanden niet uit de weg. Zijn constatering dat grotere afhankelijkheid van externe financiering van onderzoek de academische vrijheid bedreigt, is terecht. Het leidt ertoe dat wetenschappers zich op de vlakke houden en zich niet in het maatschappelijk debat mengen. Universiteiten doen daar nog een schepje bovenop door hun eigen middelen te verdelen op basis van internationale publicaties, wervend vermogen en promoties. Deelname aan het maatschappelijk debat wordt wel gewaardeerd omdat het publiciteit en naamsbekendheid voor de universiteit oplevert, maar het wordt niet beloond.

Jaap overleed vorige week woensdag. Met zijn overlijden wordt de bijdrage van de wetenschap aan het maatschappelijk debat over het onder-

wijs weer een beetje minder. Het onderwijs zal zijn heldere inzichten en provocaties missen.

Wim Groot, hoogleraar gezondheidseconomie en hoogleraar evidence based education

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Research by UM students in Ethiopian prisons

TB carried on a cold wind

It's not something that goes unnoticed: two young, white women handing out questionnaires in prisons in Ethiopia to gauge inmates' knowledge of tuberculosis. "You hear constantly: 'Baby, I love you. Please marry me!'"

It was late February when four UM researchers showed up at the prison in Wukro, northern Ethiopia. A bizarre experience, says Mark Spigt, associate professor of General Practice Medicine and one of the visitors. "When you see photos, the first thing that comes to mind is a marketplace or a refugee camp. The prisoners are not locked up; instead they can wander around freely in a courtyard bordered by sleeping barracks. You've got murderers and rapists, but when we arrived the gate was wide open. There was a guard on duty, but still. You can't help but wonder how often prisoners escape. And the rules aren't always strictly observed. In theory we had to hand over our phones on entry – but if you didn't want to for some reason you could just as easily not bother."

Spigt, who with his colleague Professor Geert-Jan Dinant has long had ties with the local University of Mekelle, recently supervised research on TB in nine prisons in northern Ethiopia. These prisons are hotbeds for Mycobacterium tuberculosis, as the pathogen is known: the prevalence of TB is four times higher in the jails than in the population at large; in the east of the country, as much as eight times. This poses a real risk: the guards and visitors as well as inmates can easily come into contact with the bacterium, with all the consequences that entails for wider society. Half of the prisoners are unaware that they are carriers of the bacterium. The Ethiopian researcher Kelemework Adane, who will obtain his PhD in Maastricht, has trained prisoners in recognising the signs of TB. Tell-tale signs are a cough that lingers for more than two weeks, but also weight loss and fever. Because the bacterium thrives in a weakened immune system, the condition often occurs in combination with HIV. But how much do prisoners actually know about TB? This is what the two master's students, Johanna Laturnus (30) and Noortje Dorscheidt (23), aimed to find out. In March they visited four prisons in the Tigray region, disseminating 270 questionnaires with a total of 40 questions on the causes of TB, as well as its spread, treat-

UM researchers and students visit the Wukro prison in Ethiopia Photo: Geert-Jan Dinant

ment and effects. Easier said than done, since many prisoners are illiterate and may speak any one of the 81 dialects found in the country. For this reason, the prisoners trained by Adane

conducted the interviews.

"The results showed that three quarters of the inmates have next to no knowledge about TB and what you can do about it", says Dorscheidt.

"Only 40 percent realise it's bacterial. A quarter think it's caused by cold wind. This is a well-known Ethiopian misconception, but it's not clear where it comes from. Either way, it's not ideal because it means people often keep their windows closed to stave off this 'cold wind', when good ventilation is the very thing that's advisable. Also not ideal is the fact that less than half are aware that they can get the antibiotics to treat TB for free. One in five don't bother seeking treatment because of the cost."

That being said, one should not expect too much of the medical facilities in the prisons. "They have quite a decent stock of medication, but there's hardly any equipment. Anyone with severe symptoms is allowed to go to the hospital. In Mekelle, a big bus with barred windows comes around once a week to collect the prisoners in their blue overalls."

Dorscheidt rarely felt unsafe, with the possible exception of that time in the courtyard in Wukro (see photo). With herself and her three colleagues surrounded by hundreds of prisoners, the thought occurred to her: what would happen if one of them did something unexpected and the whole group got caught up in the moment? "In any event, you're certainly an attraction. It could have been a long time since they'd seen a woman at all, let alone a white one. You definitely feel a thousand eyes on you, especially as you make your way around the prisoners. Then you hear constantly: 'Baby, I love you. Please marry me!'"

Maurice Timmermans

No general master's selection

There will be no general selection for master's students at this university, says a written statement from the Executive Board to the University Council. The Council agrees with the position taken by the Board.

The matter became a topic of interest since the Quality in Diversity Act was introduced by education minister Bussemaker. She abolished the system of the 'continuing master's programmes' in 2013, referring to master's programmes that are open to every student who completed the respective preparatory bachelor's programmes.

National student union ISO now fears a domino effect: when additional requirements are set for potential master's students on a large scale, one university after the other will have to implement the same policy as well. Otherwise the institute that maintains a freely accessible master's programme runs the risk of becoming a litterbin for the others, ISO reported in a pressing letter to the minister in January. Such an effect is certainly not visible yet, says the Executive Board. There are a couple of universities (Utrecht, Rotterdam) that indeed have already made their master's programmes selective, but this does not apply elsewhere. So there is no

'overspill' of students who are not welcome elsewhere. The Board has therefore decided, after conferring with the deans, to leave the situation as it is. This means that every bachelor's programme will continue to give access to one or more master's programmes. "In doing so, we indicate how we appreciate the quality of our bachelor's programmes," says the statement to the University Council. Only for the research master's and certain 'small' programmes, students will be subjected to a selection procedure. This is also a continuation of existing policies.

WB

"Surprise hit at WUN congress: international classroom"

A top-class conference, one might say: four hundred academics from all corners of the world, spending a week debating subjects of interest for the whole world. Migration of course, but also health care, climate change and emerging economies.

Guests were the eighteen universities connected to WUN, the Worldwide Universities Network. This network covers eleven countries, from Ghana to Hong Kong. The conference was held in Maastricht this year – from 2 to 7 April – because of the UM's fortieth anniversary. The UM, the only Dutch university, became a member in 2013.

Some parts, such as the so-called China Workshop, took place in Brussels. "After the attacks on the airport and the metro, a crisis meeting was held," says policy adviser Alexandra Rosenbach, also institutional WUN co-ordinator. "There are so many speakers involved in such a workshop that you can't move it to Maastricht at the last moment. Besides, the immediate threat had gone in Brussels."

Lunch at WUN conference, in the mensa Tongersestraat Photo: Loraine Bodewes

A surprise hit, according to Rosenbach, was the session on the international classroom, where all advantages and disadvantages were discussed, which brings a mix of nationalities with it.

"Experiments are not just being carried out in Maastricht but also in Australia and Canada. We don't need to reinvent everything in Maastricht. Enthusiasm during the meeting was huge. Defi-

nite follow-up sessions have also been agreed upon."

Maurice Timmermans

A spring let-down at La Colombe

My menu

Oven roasted chicken timbale € 16,50 | Slow cooked and grilled pork fillet € 14,50 | Coca-Cola € 2,30 | Double espresso, € 4,00 | Café Latté Oreo € 5,00

“Was your meal okay?” asks the waitress as she sends a text message on her phone. “To be honest, the meat was just too fatty”, I reply politely. “As you can see.” Nodding, the waitress admits: “Yes, I know.” It’s sad when even your wait staff can only agree with the customers. So what’s going on at La Colombe? To attract more business, this newly renamed, refurbished restaurant and hotel at the heart of the Markt hired Gianfranco Chiarini, a Michelin-starred celebrity chef from Ferrara, Italy, to set up a brand new menu with outstanding dishes. Chef Chiarini did an excellent job – but now that he’s moved on, maintaining those standards appears to be taking a great deal of effort. I give full credit to La Colombe for the beauti-

ful presentation of its dishes. The atmosphere, too, deserves four out of five stars. With the fresh spring breeze blowing through your hair, La Colombe’s terrace is a great place for people watching. Inside is just as pleasant, surrounded by high white walls, brown wooden furniture and huge chandeliers in every corner of the room. But none of this makes up for the food. I order slow-cooked, grilled pork fillet with baked potatoes filled with chives-and-bacon sour cream and a separate bowl of Chimichurri sauce. The pork is ringed by three to four centimetres of fat and is so tough I have difficulty even cutting it. The potato is served in aluminium foil that I only just manage to separate from the burnt potato skin. Finally, the Chimichurri is drowning in oil, and I can’t help but wonder why the chef didn’t add more spices instead. My partner, meanwhile, orders the oven-roasted chicken timbale. While the idea of a chicken fillet wrapped in bacon and spinach makes my

mouth water, the dry mass topped by a pitch-black sauce does not live up to expectations. Hoping to make the best of things, I order an Oreo Café Latte. Unfortunately, it turns out to consist of a mixture of whipped cream with minimal coffee and one Oreo biscuit split in half on the top. It was one of the first days of spring and the surrounding restaurants were packed with tourists enjoying themselves. La Colombe, on the other hand, was all but abandoned. Our table was managed by a young waitress who paid very little attention to us over the course of two and half hours, despite the fact that there were only two other guests on the terrace – and they had to come inside to place their order. Sending text messages was, apparently, more important. If only Chef Chiarini could see what has happened to his beautiful restaurant.

Kate Surala

La Colombe, Markt 30, Maastricht
www.hotellacolombe.nl/restaurant-la-colombe/

Food ★☆☆☆☆
Service ★☆☆☆☆
Atmosphere ★★★★★
Price/Quality ★☆☆☆☆

Approved

- ▶ Hydro Coach
- ▶ Health/Fitness/Coach
- ▶ Free
- ▶ Android

Drinking sufficient water is good for you. It helps your body remove waste products, transports nutrients to your cells and strengthens your immune system. But how much is sufficient? And when should you drink? Hydro Coach answers all these questions.

First, enter your age, your weight, whether you are a man or a woman, and what your lifestyle is – whether you are active or sit a lot. Based on this data, Hydro Coach calculates the level of fluids you should consume in a day. You will see a new red circle on the Home screen every day. Your aim is to make the circle blue by nighttime. When you drink something (not just water, you can choose from other drinks) you can easily add this. Click the circle to display cups of different sizes. If you haven’t added anything in a while, the app sends a reminder.

For a broader overview of your health, you may connect the app to Google Fit or Samsung’s S Health. Those who hate advertisements and would like to have a month’s overview instead of a week’s, can purchase the Pro version for 99 cents.

Dear Ingrid

Travelling

Jeffrey (23): “I have a growing aversion to the shackles forced on me by my study and society. That is why I am considering giving it all up and going backpacking. Is that a good plan?”

Ingrid: In the Dutch television programme *Ik vertrek* (I’m leaving), we see people going abroad to find fortune. Paula and Peter, for example, started a rural campsite in Denmark and Bart and Christa bought a small French hotel. The reason for such a step is almost without exception the need to spend more time together and a slower pace. The viewer, however, sees how the adventurers suffer one setback after another; they spend all their days running from here to there or finally end up earning a living as a postman. Nevertheless, all of them say that they should have done this years ago. So should we follow their example and sell up and move away? No. As far as I’m concerned, this is a perfect example of cognitive dissonance. This is a psychological term for the discrepancy between thinking – we should never have made this move – and moving – persevering, staying. The emigration, after all, has cost a lot and all Dutch bridges have been burned. This discrepancy causes tension. Revising your opinion and saying that this is something you should have done years ago, is the solution. You are justifying your behaviour. Tension is released.

Emigrating or backpacking, it is not a condition for living the life you really want to live. The question is what are you looking for and is it really necessary to go off into the world to find it. Quitting your study, winning the lottery or a holiday home in Spain do not necessarily lead to a better life. If you are troubled by something, then you will take that with you. Wherever you go. I am convinced that even now, while you are studying, you could live a life that is based more on what you want or value. What you need to do so, is not a trip around the world but an internal journey, so that you find an answer to the question what is important to you and how you can get more of it in your life.

Photo: Loraine Bodewes

The Persian Sufi Shams Tabrizi (1185-1248) phrased it beautifully in one of his 40 rules of love, which are a kind of life lessons: ‘Whatever your destination is, make sure that for every journey you make, you also make an internal journey. When you travel internally, you travel the whole wide world and beyond.’

Ingrid Candel

Would you like to ask psychologist Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

Ten tips for writing a thesis

Things no one told me before writing my thesis

Writing a thesis: don't let it be your Waterloo! Take a few breaths and read these tips from alumni who have already walked that path and carried on.

Text: Ana Da Silva, Illustration: Simone Golob

1. Don't download every article you find
Faced with an overwhelming range of sources in the library's database, it can be hard to see the forest for the trees. Go on a PDF-downloading spree and you'll just accumulate a mountain of sources it's not clear you'll be able to get to. Instead, read the abstract and skim through the article before clicking the download button. Once you've found a number of articles you feel comfortable with, try to label them from most to least relevant. If you're having trouble finding sources on your topic, don't panic. Look at the articles you have and search their reference lists for potential sources. Normally, when you download an article from a journal database, other articles are suggested that might be of relevance.

2. Don't assume your professors don't have lives
Professors are people too and they look forward to the holidays just like the rest of us. The thesis process can make you self-absorbed—try to remember that not everything revolves around acing it. Be sure to set up a schedule with your supervisor, taking into account their holidays and work-related trips as well as the amount of time they need to grade your thesis.

3. Don't take citations for granted
Proper sourcing and referencing is as important as the content of your thesis itself. No citations? No valid thesis. Giving references proves that you haven't plagiarised work and that you have sources to back up your arguments. Learn everything you need to know about citations on owl.english.purdue.edu/owl/.

4. Don't rely on your hard drive
On the off chance that the machines rise against us, be sure that your thesis draft, notes and articles are backed up and saved in more than one location. Technology is not always reliable and if your hard drive had never crashed before, you don't want to find out it can after a month's worth of work. The best measure to prevent the loss of your thesis is to constantly save as you're typing. Have several draft versions saved, and don't give in to laziness when labelling them—you need to develop a system for naming your drafts in an organised way. And rather than relying on your hard drive, invest in a cloud. Dropbox, box and Microsoft all offer reliable cloud options and, once downloaded to your (or any) computer, can sync your work as you write. Emailing versions to yourself isn't a bad idea either.

5. Don't compare your thesis-writing process to that of others
It's natural to exchange war stories on the ongoing process of your thesis with the rest of your platoon, but it's important to remember that your thesis will be your fingerprint. It's a unique experience to every student and it would be unfair to couple someone else's progress with your own. Don't feel intimidated if a classmate has already finished their analysis and is halfway through the writing process. Everyone writes, studies and organises themselves at their own pace.

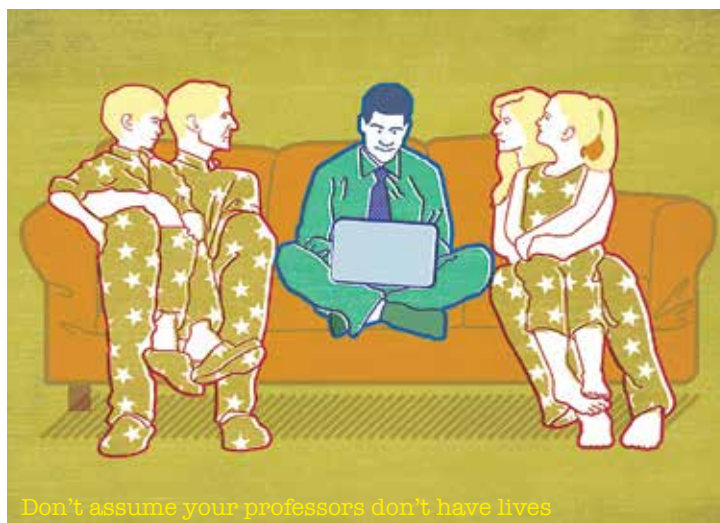
Don't be swayed or deterred, either, when you hear of the different approaches taken by supervisors. One supervisor developed a system of green, yellow and red lights. Halfway through the writing process she would assess whether or not

Don't download every article you find

Don't compare your thesis-writing process to that of others

Don't assume your professors don't have lives

Don't be afraid of criticism

the student could continue. Green meant a clear go-ahead, yellow meant there were some issues to be fixed and red meant stop and reassess. But another supervisor might have an entirely different style of giving feedback—and that's okay too.

6. Don't be afraid of criticism
If you're the type that tenses up at peer reviews and has their ego dented by blunt feedback, that attitude is about to be put to the test. You'll come to realise that the feedback you receive will help you in the long term. Even if you find it brutal, don't be afraid to ask for further clarification. The same applies if the opposite occurs: some students find that their supervisors give only minimal or vague feedback. Make a point of establishing an open communication channel with your supervisor if something is unclear or if you're having difficulties.

7. Proofreading—proceed with caution!
That said, more feedback isn't always better. Although your insecurities may be running high, especially if you're not writing in your native tongue, asking everyone around you to proof-

read your thesis may end up in disaster. The last thing you need is a flood of conflicting and overwhelming feedback that even the strongest dyke can't hold back. Limit the number of people you ask for feedback and ask yourself why you want each person to read your thesis.

8. Don't panic in the event of conflicting advice
It's not unknown for students to find themselves dealing with opposing recommendations. You may find yourself in a situation where your thesis supervisor and other coordinators, professors or internship supervisors are contradicting one another, making it hard for you to move forward. Stop. Take a step back and have a serious talk with your thesis supervisor—the one who is overseeing your research. Your supervisor should know the guidelines you need to adhere to and should be advising you in your best interests. Don't shy away from having this discussion in order to clarify what the next step is.

9. Don't be too informal in your writing
One thing students always wish they had

practised more is their academic writing. Try reading academic texts and doing some of your own research on how to structure your writing in an academic style. You can also consult platforms like Thesis SupportAll and The Writing Studio for all your academic writing and argumentation needs.

10. Don't stress about the title early on
The cover page, the title, the font—all these details come together towards the end of the project. While having a title feels like a good place to start, it's okay if it doesn't occur to you within the first few chapters. The title will most likely shift and change anyway, right up until your last draft when you're best placed to come up with a heading that really encompasses your research. Down to your last words and still no inspiration in sight? Any title is better than no title. 'Article 4.1-12: An analysis' may not win any catchy title prizes, but who cares? You're not selling books here—you're finishing your studies.

Prof. Anita Jansen, nieuwe decaan psychologie en neurowetenschappen

“Ik ben niet bang, ook niet voor de grote bazen”

Schaterlachend: “Wat ik niet aan mezelf ga veranderen?” Beslist: “Mijn kleding. Ik ga geen mantelpakjes kopen. Ik heb daar over nagedacht: als ze dat van me zouden vragen, had ik het decanaat geweigerd. En ik ga niet naar de kapper.” Wederom schaterlachend: “Ik ga dus helemaal niets veranderen.”

Tekst: Riki Janssen, Foto: Joey Roberts

Op 1 juni 2016 wordt prof. Anita Jansen de nieuwe decaan van de faculteit psychologie en neurowetenschappen (FPN). Zij volgt prof. Bernadette Jansma op die de scepter gaat zwaaien op de faculteit Humanities and Sciences. Hiermee komt het totaal aantal vrouwelijk decanen op vier (van de zes). Het is niet de eerste keer dat Jansen, sinds 1999 hoogleraar Experimentele Klinische Psychologie in Maastricht, in beeld is voor de hoogste functie binnen FPN. “Acht jaar geleden ben ik ook gevraagd, maar toen heb ik nee gezegd. Ik was net terug uit Nieuw-Zeeland waar ik me – na zeven jaar voorzitter van de capgroep Clinical Psychological Science, een intensieve periode – een jaar lang op het onderzoek had gestort. Eindelijk, het was een soort ‘vlucht’, ik begon steeds meer een manager te worden. Ik wilde weg, terug naar het onderzoek. En dat was heerlijk, daar wilde ik lekker mee doorgaan.” Maar ook deze ronde zei ze “weer heel hard nee” toen ze werd gepolst. Niet in de laatste plaats omdat het onderzoek naar mechanismen die eetstoornissen en obesitas in stand houden (hoe werken ze, waarom blijven ze en hoe zijn ze te tackelen?) “lekker loopt, ik een heel leuke onderzoeksgroep heb, we goede dingen doen en veel geld binnenhalen. Het is een groot feest. En als er ook anderen zijn die het goed kunnen, waarom zou ik dan decaan worden?” Maar toen de commissie aankondigde dat ze extern zou gaan werven als Jansen bij haar standpunt bleef, ging ze overstag. “Ik wilde geen externe, de kans dat je dan een manager binnenhaalt is groot. Ik vind dat een decaan een wetenschapper moet zijn, met zijn poten in de klei moet staan, onderwijs en onderzoek moet doen.”

Verborgene agenda

Haar stijl noemt ze “direct, open, eerlijk, helder, geen verborgen agenda. *What you see is what you get.* En ik ben niet bang, ook niet voor de grote bazen. Ik zal zeker af en toe mensen voor het hoofd stoten, dat is niet te voorkomen, maar open en eerlijk is beter dan er om heen draaien. Dat vind ik trouwens typisch Limburgs. Ik heb ook bedacht: ik zit niet alleen in het bestuur, we gaan dit als een team doen: Miranda (Dekkers, red.) als directeur, Carolien Martijn de portefeuille onderwijs, de portefeuillehouder onderzoek is nog niet bekend.” Hoop op haar lijstje staat de aanpak van de te

hoge werkdruk. “Die is er altijd al, we hebben dat nooit kunnen oplossen. Het is ingewikkeld: hoofdoorzaak zijn de vele en versnipperde onderwijstaken. Ik ben voor probleemgestuurd onderwijs, maar onze mensen moeten ook onderzoek doen, geld binnenhalen, enzovoort.” Net zo hoog op het lijstje staat het binnenhalen van onderzoeksgeld. “Wij doen het als faculteit heel goed, maar het zijn vooral de toppers die veel subsidies verwerven. Een grote groep lukt dat niet. Niet omdat ze niet goed zijn, maar omdat er te weinig geld te verdelen is. Je mag bij NWO - daar zijn we toch vooral op aangewezen, de industrie ligt veel ingewikkelder - maar twee keer meedoen voor een subsidie. Slechts 10 procent van de aanvragen wordt gehonoreerd. Dan weet je dat de kans heel klein is. Eigenlijk is het een loterij. “Subsidies zorgen er voor dat je aio’s kunt aanstellen. Zonder promovendi is het lastig om goed onderzoek te doen. Ik heb nu drie Vici-promovendi (Vici-subsidie van NWO, goed voor 1,5 miljoen in vijf jaar, red.), heel goede onderzoekers, bijzonder

enthousiast en knap. Zij lezen veel, zijn goed op de hoogte van alle ontwikkelingen. We praten daarover, we brainstormen, dat is heel stimulerend. Zonder aio’s lukt het niet goed om je vak zo intensief bij te houden. Je hebt immers je onderwijs, vaak meer dan 50 procent van je tijd, en allerlei andere taken. We hebben aio’s nodig om onderzoek op niveau te kunnen blijven doen.”

“Laat wetenschappers minimaal drie en maximaal vijf artikelen per vijf jaar publiceren. Dus alleen het beste van het beste. Zijn we meteen af van die diarree van heel veel tamelijk onbenullige publicaties”

Ratrace

Ook de ratrace die wetenschappers ertoe drijft om zoveel mogelijk te publiceren, en de commotie in augustus 2015 over niet-repiceerbaar onderzoek, heeft Jansens aandacht. “Ik denk wel dat het overdreven is om dit alleen aan psychologen toe te schrijven. Wij zijn het slachtoffer van de affaire Stapel. Ook in vakgebieden als geneeskunde en economie is repiceerbaarheid moeilijk: doen ze daar een onderzoek over, dan blijkt de uitkomst ook in veel gevallen anders. Maar uiteraard zit er een kern van waarheid in. Het zou goed zijn als onderzoek herhaald zou worden vóór het werd gepubliceerd. Maar je vecht tegen de

maatschappelijke stroom in. Mensen worden nog steeds afgerekend op hun productie, ook onderzoeksfinancier NWO kijkt naar aantallen publicaties en citaties. In je eentje kun je zo’n cultuur niet veranderen, maar ook niet als faculteit of universiteit. Maar als je in mijn hart kijkt dan heb ik liever dat wetenschappers minimaal drie en maximaal vijf artikelen per vijf jaar publiceren. Dus alleen het beste van het beste. Het gaat om de kwaliteit. Zijn we meteen van die diarree af van heel veel tamelijk onbenullige publicaties?”

Rooskleurig

De recente berichtgeving dat er veel te veel psychologen worden opgeleid en dat de onderwijsinstellingen een te rooskleurig beeld schetsen van de arbeidsmarkt, volgt Jansen kritisch. “Ik geloof niet zo in die cijfers, ik vraag me af of die kloppen. Wij zijn nu precies aan het uitzoeken waar onze alumni terecht komen. Mijn indruk is dat 80 tot 90 procent van onze afgestudeerden aan het werk is: in de eigen richting en op niveau.” Ze staat daar ook niet van te kijken: “Psychologen zijn breed georiënteerd, weten alles over gedrag en zijn dus breed inzetbaar, zijn bedrijven, onderzoeksbureaus.” Dan lachend: “Niet voor niets worden we allemaal decaan: Bernadette Jansma, Harm Hospers, Nanne de Vries, ikzelf.” Nog een laatste strijdpunt: “Ik wil minder bureaucratie, minder regels om de regels. Ik ga proberen om zoveel mogelijk regels af te schaffen en mensen hun eigen verantwoordelijkheid terug te geven. Zodat ze weer lekker creatief kunnen zijn en al hun tijd aan de inhoud van ons prachtige vak kunnen besteden.”

Greep uit CV Anita Jansen (1960)

Tijdens haar studie psychologie in Utrecht volgde ze meerdere hoofdvakken en liep ze twee stages in Maastricht, één bij Marcel van den Hout en één bij Winnie Weeda Mannak. Ze mocht in Maastricht blijven, werd toegevoegd docent bij de net opgerichte studie geestelijke gezondheidskunde, later universitair docent (0,7 fte) en schreef haar proefschrift voornamelijk in eigen tijd. “Ik werkte 200 procent, promoveren ging snel. Ik deed het omdat ik het leuk vond, dat is belangrijk.” Na haar promotie in 1990 bleef ze in Maastricht, ontving in 1992 de Heymans junior prijs voor veelbelovende jonge wetenschappers van het NIP en de Professor Boeke prijs voor wetenschappelijk onderzoek naar psychotherapie. Ze zat in het NWO-bestuur domein sociale en geesteswetenschappen (1995-1998), werd in 1999 hoogleraar Experimentele Klinische Psychologie aan de UM en lid faculteitsbestuur (1999-2001), won de UM onderwijsprijs (2001), was capgroepvoorzitter Clinical Psychological Science (2001-2007) en haalde in 2011 een Vici-beurs (1,5 miljoen euro) van NWO, sinds 2014 bestuurslid NWO gebiedsbestuur Maatschappij en Gedragwetenschappen. Anita Jansen is getrouwd met Fren Smulders (ook als onderzoeker verbonden aan FPN) en heeft met hem drie kinderen: twee dochters en een zoon (21, 19 en 17).

No additional BSA

The Maastricht student party NovUM believes that an extra binding study advise (BSA) in the second year, as the psychologists consider, is counter-productive and unfair; writes Novum chair Tania Comenencia.

NovUM favours the idea of having a BSA at the end of the first year. We believe that this stimulates students to make an effort in class and therefore contributes to a productive study atmosphere. Having this requirement can help first years settle in Maastricht and get them in the right mode to study. However, NovUM is of the opinion that the current proposal of the board of the Faculty of Psychology and Neuroscience to implement an additional BSA requiring students to have all 60 first year credits at the

end of the second year is counter-productive and unfair.

The proper way to ensure students will finish their Bachelor is to give them the information and counseling they need. If students need to

take an extra year to finish, that's perfectly fine. NovUM believes that not every student is fully intellectually developed by the end of the second year, so it would be unreasonable to expect them to be. The focus should be on a good and informed decision on the consequences of failing courses, not on the Faculty Board meeting its annual target for "rendement".

This measure will have the opposite effect as it forces students to stress over their first-year courses, at the cost of their second-year courses. No student fails courses on purpose, and as a result of the BSA students will fail more second-year courses.

According to Hanneke van Mier, the president of the exam-committee, last year only one student would have been unfairly dismissed, the rest

of the students were struggling in their studies already.

NovUM is worried that a higher BSA will lead to the faculty unfairly kicking out students that struggle, rather than trying to find a good solution that works for both parties. In the end, the decision whether to continue a student's studies should be a joint decision on case-by-case basis, not one that should be made by a regulation. Our university has the responsibility to treat students fairly, and to put them in the best position to succeed. NovUM believes that a BSA at the end of the second year of Psychology will have the opposite effect.

Tania Comenencia

Medaillon of Honour voor Kingma

Herman Kingma, hoogleraar klinische vestibulologie en oud-voorzitter van de universiteitsraad, is vorige week vrijdag, 1 april, tijdens zijn afscheid aan de Universiteit Maastricht onder-

scheiden met de Medaillon of Honour. Daarnaast kreeg hij het Facultaire Kleinood van de faculteit Health, Medicine and Life sciences en de AZM-penning.

De Medaillon of Honour is een onderscheiding die wordt uitgereikt bij het afscheid van medewerkers die zich 'op zeer uitzonderlijke wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor de naamsbekendheid, de reputatie of de ontwikkeling van de Universiteit Maastricht'. Oud vicevoorzitter André Postema en Laurent Louwies, tot eind vorig jaar managing director bij de School for Mental Health and Neuroscience (MHeNS), namen de penning, ontworpen door de Limburgse kunstenaar Caius Sproncken, eerder in ontvangst.

In Memoriam Ingrid Mur-Veeman

Heden bereikte ons het droeve bericht dat onze oud-medewerker Dr. Ingrid Mur-Veeman op 2 april is overleden. Zij was van 1 februari 1982 tot aan haar afscheid op 31 augustus 2010 als Universitair Hoofddocent verbonden aan de faculteit Gezondheidswetenschappen, eerst als lid van de vakgroep Beleidswetenschap en later als lid van de vakgroep Beleid, Economie en Organisatie van de Zorg, beter bekend als BEOZ (later opgegaan in de vakgroep Health Services Research). Ingrid maakte deel uit van het groepje enthousiaste medewerkers dat aan de wieg heeft gestaan van de studierichting Beleid en Beheer van de Gezondheidszorg. Met veel passie heeft zij gedurende haar hele werkzame periode onderwijs verzorgd op het terrein van beleid en organisatie van zorginstellingen. Het was typisch Ingrid om het beleid en de organisatie van deze instellingen vanuit verschillende perspectieven te analyseren. Er bestaat niet zoiets als één perspectief, zo hield zij ons voor. Ook ging haar belangstelling veel meer uit naar de informele en sociale kant van organisaties dan naar de formele aspecten ervan. Ingrid was tevens als begeleider nauw betrokken bij een

aantal promovendi. Voorts was zij buiten de universiteit erg actief, onder meer als lid van verschillende Raden van Toezicht. Wij herinneren ons Ingrid als een charmante en sociale persoonlijkheid. Op deze manier trad zij ook op in haar positie als voorzitter van de vakgroep Beleidswetenschap en BEOZ. Zij koesterde haar eigen opvattingen die zij, als het moest, met grote stelligheid en bevoegdheid kon verdedigen. Ook voelde zij zich altijd betrokken bij het persoonlijke wel en wee van haar collega's. Mede daarom werd zij door iedereen zeer gewaardeerd. Ingrid werkte altijd consciëntieus, iets wat zij ook van haar studenten verlangde. Na haar afscheid wijdde zich aan andere passies zoals musiceren en schilderen. Helaas is haar door een zwakke gezondheid maar weinig tijd gegund om hiervan te genieten.

We verliezen in haar een markante en gewaardeerde collega.

Wij wensen Henk en haar twee dochters Marieke en Carine alle sterkte toe.

Oud-collega's BEOZ

In Memoriam Jaap Dronkers

Met grote verslagenheid moeten wij meedelen dat onze geweldige collega en goede vriend Jaap Dronkers op 30 maart 2016 is overleden. Op Paaszondag werd hij getroffen door een herseninfarct, waarvan hij niet meer is hersteld.

Jaap was een van de meest invloedrijke Nederlandse sociologen. Hij publiceerde ongeveer 200 artikelen en hoofdstukken over ongelijkheid in onderwijskansen, de kwaliteit van scholen, over verschillen tussen onderwijssystemen, over migranten, over echtscheiding, en over de adel. Zijn werk verscheen in de beste sociaalwetenschappelijke tijdschriften. In 2013 werd hij onderscheiden met een eredoctoraat van de Universiteit van Turku (Finland) en een erelidmaatschap van de Nederlandse Sociologische Vereniging. In 2009 ontving hij de Prof. dr. J.M.G. Leune Penning voor zijn bijdrage aan onderwijsvernieuwing. Maar hij beperkte zich niet tot het academische debat. Als grote belangenbehartiger van de publieke taak van de sociale wetenschappen, verscheen Jaap met grote regelmaat met zijn onderzoek in het nieuws en in de sociale media en was hij niet bang delicate kwesties aan te snijden als hij dat nodig vond. Dat

maakte hem populair onder journalisten en studenten, maar niet altijd onder politici en bestuurders. Maar Jaap was meer dan bereid het gevecht aan te gaan als hij vond dat de waarheid daarmee gediend was.

Hij heeft talloze jongerejaars studenten, scriptiestudenten en promovendi geïnspireerd. Velen van hen hebben hun weg vervolgd in de wetenschap. Voor hen was Jaap een ware mentor. Met zijn openheid van geest, zijn integriteit, zijn eruditie, zijn enthousiasme en zijn liefde voor sociologisch onderzoek was hij niet alleen een voorbeeld voor zijn studenten, maar ook voor zijn collega's. Met al zijn innemende charme, zijn hoffelijkheid en humor was Jaap werkelijk een unieke persoonlijkheid. Hij is niet te vervangen, en wij zullen hem ontzettend missen. We wensen zijn vrouw Tonny, zijn kinderen en hun partners Wouter en Frederike, Judith en Peter, en zijn kleinkinderen Aurélie en Ronja veel sterkte met het verwerken van dit verlies.

Namens de medewerkers van het Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt,

*Prof. Dr. Andries de Grip
Prof. Dr. Rolf van der Velden*

Maastricht University

Interne vacatures

- **Promovendus**, FHML, School for Public Health and Primary care/Medische Microbiologie, 38.0 uur
Vacaturenummer: AT2016.58
- **PhD student**, FHML, Epidemiology/GROW, 40.0 hours
Vacancy number: AT2016.83
- **Assistant/Associate Professorship** in International Economics, SBE 38.0 hours
Vacancy number: AT2016.85
- **Docent-2**, gedragswetenschapper huisartsopleiding, FHML, 16.0 uur, schaal 12
Vacaturenummer: AT2016.86
- **Docent-2**, huisartsbegeleider, FHML, 16.0 uur, schaal 12
Vacaturenummer: AT2016.87
- **Assistant professor** of Supply Chain Management, SBE, 38.0 hours
Vacancy number: AT2016.88
- **Promovendus**, FHML, School for MHeNs/Psychiatrie & Neuropsychologie, 38.0 uur
Vacaturenummer: AT2016.89
- **Teaching positions**, UL/LC, English section, 30.4 hours, scale 10
Vacancy number: AT2016.90

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Ga naar de link Aankomende medewerkers/vacatures en vervolgens naar Vacatures. Klik daarna op Vacaturewebsite. Aan de rechterkant zijn de vacante functies onderverdeeld in interne en externe vacatures. Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) binnen 10 kalenderdagen richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM).

Wie volgt rector Luc Soete op?

“Ze moet oog hebben voor het enorme ongenoegen onder het wetenschappelijk personeel”

Rector magnificus Luc Soete vertrekt. Op 1 september begint zijn opvolger. Wie moet dat worden? En wat moet hij/zij vooral gaan doen? Observant vraagt het de komende weken aan studenten en staf.

“Of ik zelf ambities heb? Nee hoor, ik spendeer mijn tijd liever aan leukere dingen”, lacht **Aalt Willem Heringa**, hoogleraar staatsrecht en oud-decaan van de rechtenfaculteit. “De rector moet het boegbeeld zijn van deze universiteit, zichtbaar en veelzijdig. Harald Merckelbach is een uitstekende kandidaat. Hij heeft zoveel in huis: hij is een goede wetenschapper, bestuurder geweest [decaan van de faculteit psychologie en neurowetenschappen], hij geeft onderwijs en schrijft columns in een landelijke krant. Hij is een aimabele man. Ik denk dat hij de samenbindende kracht heeft waardoor de faculteiten van Randwyck en de binnenstad één geheel vormen. “Een rector moet sommige disciplines die het financieel moeilijker hebben, zoals in de alfawetenschappen, hoog in het vaandel blijven dragen, ongeacht de tegenwind en kritiek van buiten.”

Volgens Heringa hoort het onderwijs in de portefeuille van de rector. “Keuzes maak je niet voor de eeuwigheid”, doelend op de vicerector onderwijs die eind 2014 aan de UM werd aangesteld om, zoals toen werd gezegd “vaart te maken met de onderwijsinnovatie”. Heringa omschrijft het onderwijs als “een permanente zorg. We lopen tegen het probleemgestuurd onderwijs aan, het werkt verstarrend. We zitten vast aan regelingen, maar zijn daarnaast ook gebonden aan bijvoorbeeld kleinere onderwijsruimtes. Bovendien hebben de meeste faculteiten in de binnenstad een enorme onderwijslast. Zo groot dat het onderzoek eronder lijdt. Hier moet een rector met ons over nadenken en helpen.”

Het reglement schrijft voor dat de rector uit het hooglerarenkorps van de Universiteit Maastricht moet komen. Maar hoe kijkt Heringa tegen een kandidaat van buiten aan? “Dat ligt minder voor de hand, hoewel ik er principieel niet op tegen ben. Als nieuwe rector is het handig om de instelling te kennen, maar het kan ook een handicap zijn. Mensen hebben een oordeel over je, maar goed, als bestuurder maak je keuzes en je ontkomt er niet aan dat je op iemands tenen trapt.”

Tot slot: “Een rector moet toegankelijk zijn voor studenten. De opvang van buitenlandse studenten in onze stad is een punt van aandacht. Als we de huidige aantallen willen behouden, moet er iets veranderen. Zoals betere faciliteiten. Het sportcentrum is al een heel mooi ding, maar hoe zit het met verenigingen of festiviteiten? Hierin zou de stad meer moeten participeren. Als ik kijk naar bijvoorbeeld Leiden dan zie je dat heel Leiden open dag heeft als de universiteit haar deuren op zet, terwijl hier in Maastricht alleen de universiteit open dag heeft. Dat is jammer.”

“Ik weet een uitstekende kandidaat: Simone Buitendijk”, e-mailt

Lies Wesseling, bijzonder hoogleraar aan de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen en directeur van het centrum voor gender en diversiteit, eind februari. Het is dan nog niet bekend dat Buitendijk, vicerector aan de Universiteit Leiden, komende zomer naar Londen verhuist waar ze vice-rector wordt aan het Imperial College. Toch blijft het voor Wesseling een ideaalplaatje. “Ik heb haar vaak ontmoet op congressen en conferenties. Zij is buitengewoon intelligent en inspirerend. Ook is ze zeer toegankelijk, welbespraakt en verbindend. Zij kan ervoor zorgen dat mensen hun verschillen achter zich laten, dat ze niet concurreren, maar samenwerken.” Buitendijk studeerde geneeskunde; ze doet vooral onderzoek naar de rol van *gendered research* in de gezondheidszorg. Los van het feit dat Buitendijk een andere functie heeft aangenomen, is de UM aan de regel gebonden dat de nieuwe rector uit de

hoogleraren van de Universiteit Maastricht wordt benoemd. “Dat wist ik niet”, reageert Wesseling. “Wat een rare regel. Die kunnen ze beter schrappen. Ik juich het toe dat er een buitenstaander komt. Ik vind het toch iets ongemakkelijks hebben dat hoogleraren hun favorieten uit hun eigen gelederen moeten doorgeven aan de commissie.”

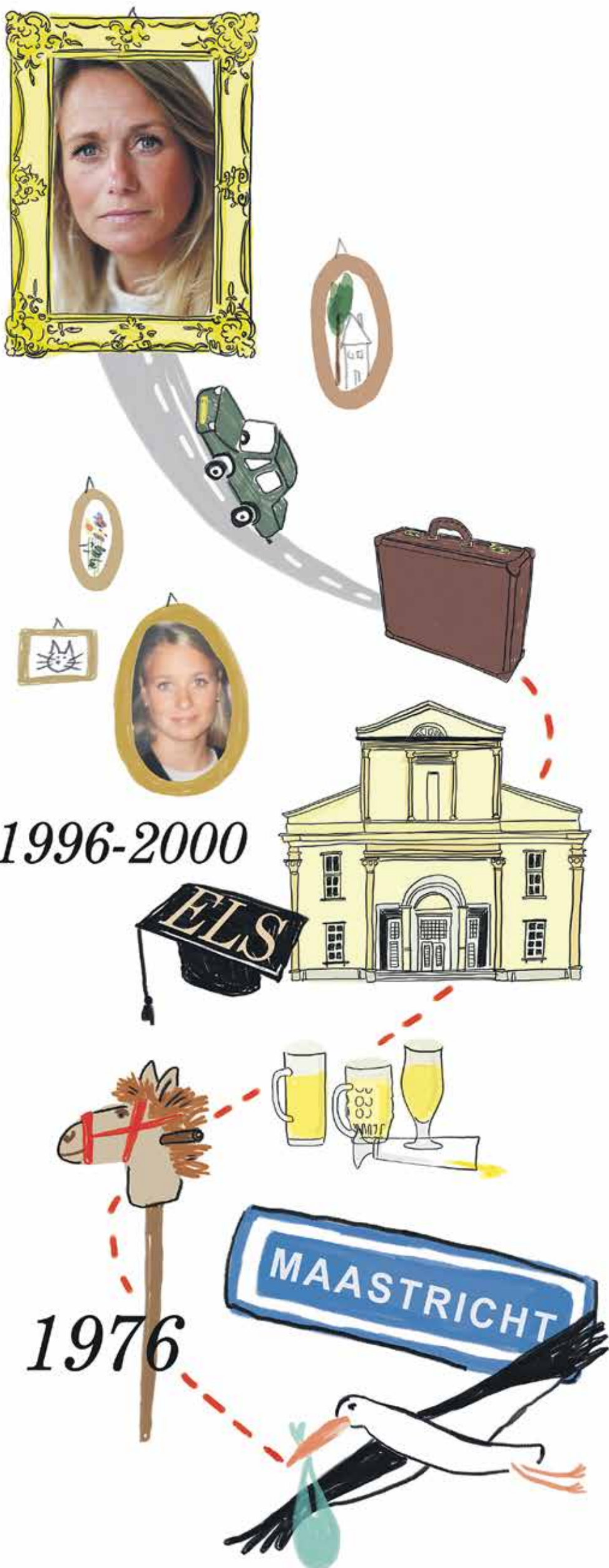
Oké, dan geen Buitendijk, maar in elk geval wel een vrouw aan het roer, vindt Wesseling. “We zijn de jongste universiteit van Nederland en hopelijk toch niet de laatste met een divers college van bestuur? Hildegard Schneider, decaan van rechten, vind ik een goede interne kandidaat. Zij heeft uitgebreide bestuurlijke ervaring, een groot netwerk en weet mensen te verbinden. Bovendien heeft ze een brede intellectuele belangstelling.”

Wesseling hoopt dat de nieuwe rector oog heeft voor “het enorme ongenoegen onder het wetenschappelijk personeel dat landelijk tot uiting komt in Science in Transition en het Platform Hervorming Nederlandse Universiteiten. Een rector moet niet alleen naar Den Haag luisteren, maar ook naar het personeel op de werkvloer. Inmiddels hebben we drie decennia van bezuinigingen achter de rug terwijl de eisen en standaarden zijn verhoogd. Zo langzamerhand hebben we een breekpunt bereikt. De bètawetenschappen hebben daar niet zo’n last van, geloof ik, maar het is volop zichtbaar in de geestes- en maatschappijwetenschappen. Zie de gele kaarten en perikelen rond de heraccreditaties van opleidingen in Maastricht en elders. Het is toch merkwaardig dat we als universiteiten nauwelijks geprobeerd hebben om één vuist te maken? Dat we niet met z’n allen hebben gezegd: zo kan het niet langer? Natuurlijk neem ik me dat zelf ook kwalijk, maar ik zie hier zeker een rol voor de rector.”

“Het moet een vrouw zijn”, zegt **Christoph Rausch**, universitair docent aan het University College en vertegenwoordiger van de VAWO (vakbond voor de wetenschap) in het Lokaal Overleg (overleg vakbonden en college van bestuur). “Bovendien, zo staat in ons bestuursreglement, moet het een hoogleraar van de UM zijn. Dat is ook goed, want iemand uit de eigen gelederen heeft binding met de Maastrichtse universitaire gemeenschap. Verder moet zij met beide voeten in de klei staan: dus onderwijs geven en onderzoek doen. Bovendien moet de nieuwe rector uit de binnenstad komen want de geesteswetenschappen en sociale wetenschappen staan onder druk. Die hebben iemand nodig die ook staat voor het maatschappelijk belang van hun onderzoek en onderwijs. Alles bij elkaar optellend kom ik uit bij Hildegard Schneider, de huidige decaan van rechten. Zij heeft haar bestuurlijke kwaliteiten al bewezen terwijl ze tegelijkertijd onderwijs blijft geven en onderzoek doet.”

Maar, vervolgt Rausch, het zou ook mooi zijn als een jongere vrouwelijke hoogleraar de scepter zou gaan zwaaien. “We hebben relatief weinig vrouwelijke hoogleraren, de mannen zijn nog altijd in de meerderheid, maar we hebben genoeg jonge vrouwen die geschikt voor deze functie zijn. Teveel om op te noemen.”

En dan is er nog iemand die hij naar voren wil schuiven: “Ze is al met emeritaat, dus ja, ze valt niet onder de categorie jong, maar ze is voor mij een groot voorbeeld in de wetenschap: prof. Maaïke Meijer.” Lachend: “Zij zou binnen het college van bestuur haar onderzoek naar de culturele verbeelding van mannelijkheid kunnen voortzetten.” Nog een ding, zegt hij dan: “Hoeveel vrouwen zijn er eigenlijk voor deze rubriek geïnterviewd?”

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oudstudenten - die net als de universiteit in 1976 het levenslicht zagen - hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en het studentenleven. Vandaag: Mariëlle Stroes.

Studie: Na het vwo ben ik journalistiek gaan studeren in Tilburg. Ik wilde journalist worden. In het eerste jaar kregen we een blok recht en daar ontstond mijn liefde voor het vak. Ik besloot over te stappen en rechten te gaan studeren met in mijn achterhoofd de optie om later juridisch verslaggever te worden. Ik zou door die academische studie sowieso wat breder georiënteerd zijn, precies wat ik wilde. Het werd Maastricht, de stad waar ik geboren en getogen ben, omdat ik geen risico wilde lopen: ik had immers al een jaar verspeeld voor mijn gevoel. Bovendien spraken het pgo en de pas opgerichte European Law School me erg aan. En nee, ik ben niet bij mijn ouders gaan wonen, maar gewoon op kamers gegaan. Uiteindelijk ben ik advocaat geworden en geen journalist.

Docent: Jos Hamers, mijn scriptiebegeleider. Een heel toegankelijke, open en spontane man. Je kon ook bij hem terecht als je het even niet meer zag zitten. Mijn scriptie over ondernemingsrecht in Nederland, Engeland en Japan - een saai en droog onderwerp bleek gaandeweg - was een worsteling. Zo was de literatuur over

Japans recht in Maastricht alleen in het Japans. Moest ik naar de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag voor Nederlandstalige boeken over Japans recht. Jos heeft me er doorheen gesleept.

Plaats: De Preuverij. Daar zat ik in mijn herinnering ongeveer iedere dag met een goede vriendin aan de uiensoep. We kenden elkaar al van het hockeyveld in Cadier en Keer, maar we werden bij rechten en pas vriendinnen. We praat-ten veel over de studie en namen het leven door.

“Ik was verontwaardigd en voelde me tegelijkertijd een klein meisje in de grote stad”

Anekdote: Ik ging stage-lopen bij een internationaal advocatenkantoor in Amsterdam. Een kantoor waar je hard moest werken en veel uren draaide. Een van de eerste dagen ging ik boodschappen doen en vroeg aan de winke-

lier om een paar *lapjes* kaas. Ik werd me toch uitgelachen. In Maastricht zeg je ‘lepke’, maar in het Nederlands spreek je van een ‘plakje’. Ik was verontwaardigd en voelde me tegelijkertijd een klein meisje in de grote stad. Tussen mij en Amsterdam is het nooit wat geworden.

Riki Janssen

Mariëlle Stroes, geboren op 2 juli 1976 in Maastricht, studeerde van 1996 tot 2000 European Law School. Ze is zelfstandig advocaat arbeidsrecht bij Lungo Advocaten, woont in Maastricht, heeft een partner en vier zoons uit een eerdere relatie.

film: *A bigger splash*

Guadagnino gaat kopje onder

Still uit *A bigger splash*

Het verhaal: Rockdiva Marianne (Tilda Swinton) heeft zich samen met haar nieuwe partner Paul (Matthias Schoenaerts) teruggetrokken op het zonovergoten Italiaanse eiland Pantelleria, alwaar zij hoopt te herstellen van een operatie aan haar stembanden. De idyllische rust wordt bruut verstoord door de onverwachte komst van Marianne's luidruchtige ex Harry (Ralph Fiennes) en diens sexy tienerdochter Penelope (Dakota Johnson). Harry's doel wordt snel duidelijk: Marianne heroveren. Seksuele intriges volgen.

Een bommetje, want:

- De Britse gentleman Ralph Fiennes associeer je altijd met Shakespeare en kostuumdrama's, maar de voorbije jaren (zie onder meer *The Grand*

Budapest Hotel en *Hail, Caesar!*) heeft hij zich regelmatig van zijn lichtvoetige kant laten zien. In *A bigger splash* gaan de remmen pas echt los: in zijn rol als de narcistische alfaman Harry doet Fiennes alles wat een Britse gentleman niet hoort te doen: hij zuipt en snuift, lonkt naar zijn eigen dochter, knoopt zijn overhemd tot aan de navel open, zet een karaokebar op stelten en loopt voortdurend in zijn blote flicker rond. En Fiennes geniet van iedere seconde.

Deze film zinkt als een baksteen, want:

- De Italiaanse regisseur Luca Guadagnino (*Io sono l'amore*) waagt zich met het Engelstalige *A bigger splash* aan een remake van de thriller *La piscine* (1969) van Jacques Deray. Maar

waar in die klassieker met Alain Delon, Romy Schneider en Jane Birkin de seksuele spanning welhaast tastbaar was, blijft *A bigger splash* een tam gebeuren. Het zou naar seks en hormonen moeten ruiken rondom dat zwembad, maar ik rook vooral de nacho chips van mijn burens. - Fiennes sprankelt; de rest van de cast staat er wat gelaten bij en kijkt ernaar. Tilda Swinton is gekweld door een stemblessure en mag enkel hees fluisteren. De lusteloze Matthias Schoenaerts – de Belgische hunk met wiens internationale filmoeuvre onderhand een flinke uitverkoopbak valt te vullen – is opgezaald met een volstrekt ongeloofwaardig personage. En ook Dakota Johnson als de Lolita van dienst laat het libido onberoerd.

- Onvergeeflijk dat Guadagnino ook nog eens de vluchtelingenproblematiek in zijn film probeert op te nemen; het is gratis hengelen naar maatschappelijke relevantie die er simpelweg niet is. En dat de filmtitel refereert aan een schilderij van David Hockney is ook al vervelende interessantdoenerij van een Italiaanse filmmaker die niks te melden heeft.

Het salomonsoordeel: Een flinke plons inderdaad. Luca Guadagnino gaat kopje onder met deze overbodige remake van *La piscine*.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

thuisreiziger

Vlaamse monumenten van de dood

Een tijdje terug belagde een verslaggever Peter Sagan, wereldkampioen wielrennen op de weg, met de vraag hoe het toch kwam dat hij nog nooit een *monument* had gewonnen. Ik ben geneigd de verbale ruis om me heen letterlijk te nemen. Ik begon mij al voor te stellen dat een winnaar van een Vlaamse kasseienklassieker begiftigd zou worden met een antieke zuil. De vloed van nieuws over het wielervoorjaar hielp mij uit de droom. Een monument is een wedstrijd die al sinds de Eerste Wereldoorlog wordt verreden, en zo'n honderd punten voor de winnaar oplevert in zijn wereldrating. Een renner als Sagan kan tweeënzeventig keer tweede worden, het blijft een ijdele inspanning zolang je geen monument hebt gewonnen. Sagan heeft sinds zondag zijn monument te pakken. Hij won met groot gemak. Aan het eind zelfs op één wiel. Van de andere drie favorieten uit het tweehonderd man grote peloton werden Cancellara en Vanmarcke tweede en derde. De vierde, Van Avermaet, werd afgevoerd naar het ziekenhuis. Hij was niet de enige. Ooit gehoord van publieke evenementen waarbij binnen een week twee doden vallen en ruim

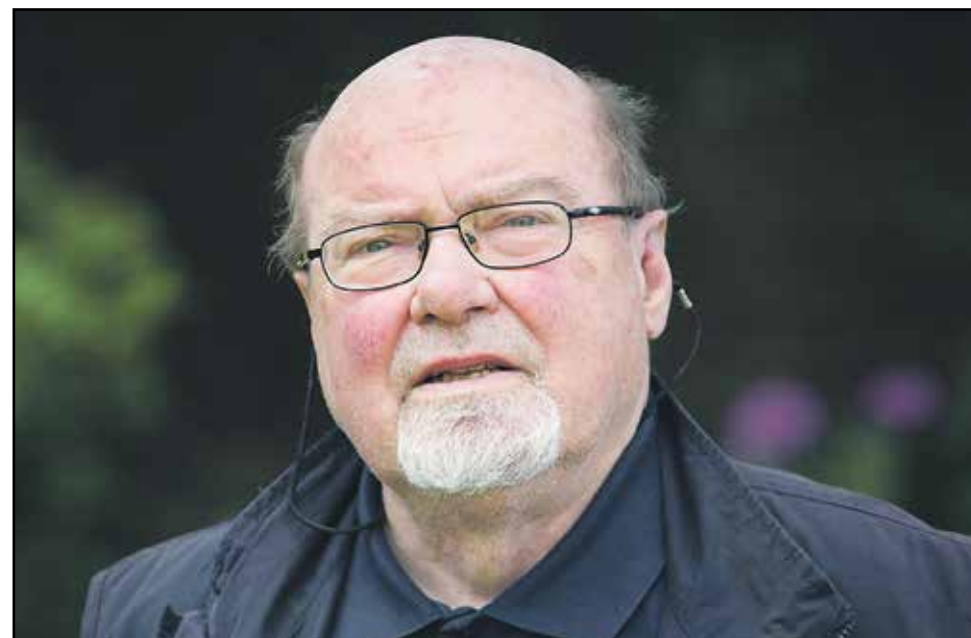

Foto: Loraine Bodewes

meer dan tien deelnemers in de ambulance terechtkomen? Waarbij de organisatie nooit langer dan een minuut voor aanvang van het

volgende monument bij de ongelukken stil blijft staan? Waarbij weinig van de toezichhoudende overheden wordt vernomen? Die evenementen

bestaan in het wielrennen. Daar mag officieel wat bij het kickboksen, topvoetbal of popfestivals tot maatregelen leidt. Een jonge renner rijdt achter in het peloton. Bidons halen. In de mêlée slaat hij samen met collega-knechten tegen de grond. Een ervaren motard die er vlak achter rijdt, kan niet meer ontwijken. Zijn motor komt ongelukkig terecht. Van schuld is geen sprake, wel van oorzaken. Mensen, maar vooral organisaties zoeken naar die ene oorzaak waar ze zelf buiten staan. Er rijden teveel motoren in de race. Bestuurd door nog onervaren motards. Als ervaren toeschouwer wil ik dat wel beamen. Toch is er meer aan de hand. Bij de meeste valpartijen zijn geen motoren betrokken. Van Avermaet viel omdat hij of een van zijn knechten een stoeprandje of richeltje raakte. Daarna vallen in de drukte renners als dominostenen. Eén simpele oplossing kent iedereen: minder renners in het peloton. Om te beginnen van tweehonderd naar honderd. Hoe? Dat mag de sector zelf uitzoeken. Wie kan genoeg nemen met monumenten van de dood?

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Fleur Damen, Piet

Eichholtz, Birsan Erdogan, Silvia Evers, Bob

Meijer, Sophie Nelissen, Yordi Rienstra, Ralph

Stassar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, Ingrid Candel, Ype Driessen,

Alison Edwards, Wim Groot, Hans Philipsen,

Romeijn Sadée, Ana da Silva, Kate Surala, Mark

Vluggen

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennepe

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en

andere belangstellenden kunnen zich abonneren

voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

paartjes

International Food Festival MAASTRICHT:
APRIL9-Kunstkwartier. Homehandi.com

NATIVE ENGLISH SPEAKING WEB
CONTENT EDITOR: FREELANCE WORK
@ WWW.MASSTRANSIT.NETWORK
TEL.:0433628042

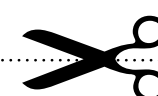
EIPA Management has a vacancy for a
student ass. Smart generalist, good English,
immediate start. The job is for 20 hours per
week (043-3296366)

International Food Festival MAASTRICHT:
APRIL9-Kunstkwartier. Homehandi.com

PROFESSIONELE THESISVORMGEVING
INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE
KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE
PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL
0624321042 INFO@DLGRAPHICS.NL

Zangeres v/m gezocht bij opera Comique
Maastricht voor de uitvoering van The
Desert Song in Theater aan het Vrijthof.
Info: regienheymans@gmail.com

NATIVE ENGLISH SPEAKING WEB
CONTENT EDITOR: FREELANCE WORK
@ WWW.MASSTRANSIT.NETWORK
TEL.:0433628042

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

_____ | € 3,00

_____ | € 4,00

_____ | € 5,00

_____ | € 6,00

_____ | € 7,00

_____ | € 8,00

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

08-04, 12.00 uur: mw.drs. Marieke H. Roozeboom

12-04, 16.30 uur: inauguratie van Prof.dr. Wim

15-04, 16.30 uur: inauguratie van Prof.dr. Marc D.

20-04, 16.00 uur: dhr. Roel H.D. Vaes, MSc.

08-04, 14.00 uur: dhr.drs. Thijs R. van Oudheusden

Naudé

Davidson

21-04, 12.00 uur: mw. Anna K.D. Schüth, Dipl.Biol.

08-04, 16.00 uur: afscheidscollege van Prof.dr.

13-04, 14.00 uur: mw. Donja M. Mijnaerends, MSc.

19-04, 14.00 uur: dhr. Muhammad Shafique, MSc.

21-04, 14.00 uur: dhr. Pavel V. Afanayev, MPhys.

Gerjo Kok

14-04, 10.00 uur: dhr.drs. Ronny M. Schnabel

19-04, 16.00 uur: mw. Jocelyn Olivari Narea, MSc

21-04, 16.00 uur: dhr. Valentin G. Kemper, MSc.

12-04, 11.00 uur: mw. Harveen Kaur Ubhi, MSc.

14-04, 12.00 uur: mw. Annapurna Mamidipudi

20-04, 12.00 uur: dhr. Cyril F.M. Marsaux, MSc.

22-04, 10.00 uur: dhr. Mathieu J.C. Heckman,

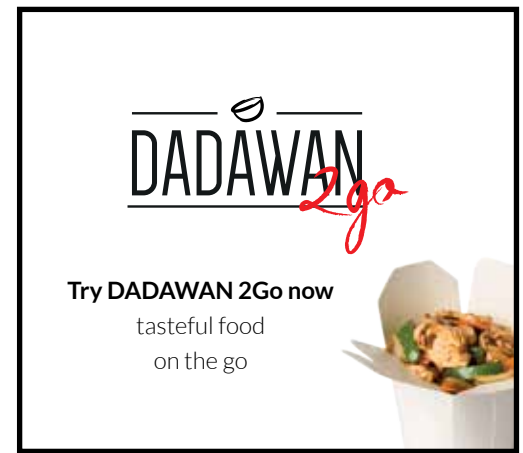
20-04, 14.00 uur: dhr.drs. Johan B. Coenen

LL.M.

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

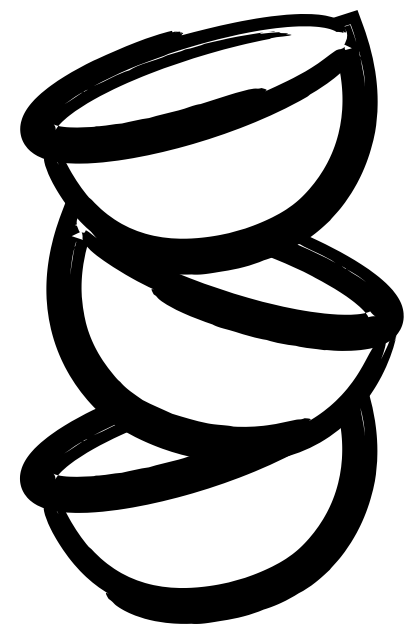
The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

DADAWAN

Contemporary fusion food,
a great choice of healthy, affordable dishes
beautifully presented...

WORLDLY FOOD,
SMALL TOWN PRICES

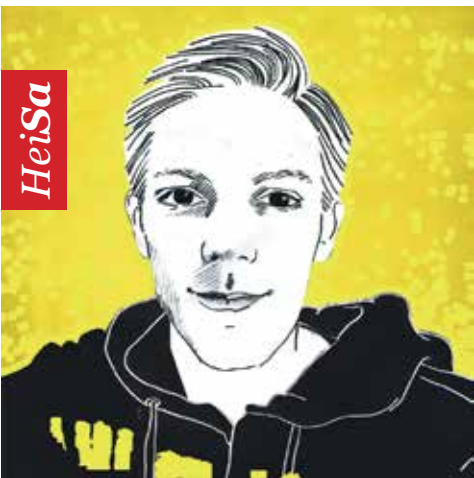

www.dadawan.nl

Opening hours
Available daily from
12noon - 10pm!

Do you want to join our team?
We are always looking for enthusiastic staff!
Visit our website for more information.

DADAWAN Fusion Restaurant
Spoorweglaan 1
6221 BS Maastricht

HeiSa

Nostalgie

Vóór dispuutsavonden op woensdag, vóór tentamens en ECTS. Voordat bonusaanbiedingen bij de Albert Heijn een dominante rol in mijn winkelmandje kregen en jaren voor de drieëntwintig lentes die nu op de teller staan. Lang voor dat alles, werd ik rond deze tijd van het jaar wakker in het huis van mijn ouders, waar ik iedere ochtend wakker gefloten werd door de vogels die weer terug waren gekeerd van hun trek. Nu mijn toekomst steeds dichterbij lijkt te komen, ben ik soms weleens bang dat ik bepaalde gebeurtenissen uit mijn leven langzaam aan het vergeten ben. De bovengenoemde dispuutsavonden zullen daar ongetwijfeld debet aan zijn, maar laat ik het gooien op 'time flies when you're having fun'. Als je dan nog eens een flinke dosis 'fun' meemaakt, is het misschien niet eens zo gek dat er af en toe wat dingen in de vergetelheid raken.

Op een blauwe maandag in Australië besloot ik onder het motto 'lest we forget' een vergeefse poging te doen om een soort memoires te schrijven. Onder het gezang van wat meer exotische vogels, kwam toch in een mum van tijd het oude vertrouwde gevoel van de ochtenden in mijn ouderlijk huis terug. Onder het 'genot' van het goedkoopste alcoholische goedje dat er in de supermarkt te krijgen was, pakte ik pen en papier en begon te schrijven. Ik reproduceerde verhalen over basketbal, uitgaan, scharrels en proefwerken die ik door anderen liet maken in ruil voor een pak *Merci*. Over de struggles van mijn eeuwigdurende folderwijk, eneroverende potjes FIFA tegen vrienden en mijn broers, sparen voor de grote reis Down Under en al het lief en beetje leed dat de revue had gepasseerd terwijl het aantal lentes toenam. Na tien bladzijden hield ik het echter voor gezien.

Nu ik deze week aan mijn bachelorscriptie begonnen ben, begin ik helaas ook aan de pagina's van het laatste hoofdstuk in mijn studententijd. Hoewel er nog zo'n twee a drie maanden op de teller staan, zullen de dagen ongetwijfeld voorbijvliegen. Misschien dat ik toch weer eens pen, papier en het goedkoopste alcoholische goedje uit de supermarkt erbij pak en begin te pennen over het verleden. Mijn leven lijkt voorbij te vliegen, maar ja, *when you're having fun* is dat alleen maar iets om tevreden over te zijn.

Romeijn Sadée

ZHOOG

Door Ype Driessen

René

Jurje

Merel

Harrie

Heel veel Ummerenda

Als u dit leest is het allemaal achter de rug. Dan weet u of Jan Roos en consorten hebben staan juichen op de smeulende resten van het Oekraïne-akkoord, of dat hij na een smadelijke afgang met matrozenpetje en al het ruime sop heeft moeten kiezen. Dat zou toch wel heel erg sneu zijn, vindt u niet? Want we hebben zo veel van hem geleerd, van hem en van de man die zich de belangrijkste intellectueel van Nederland noemt, Thierry Baudet. Dat wisten we dan trouwens ook weer, dat de belangrijkste intellectueel in ieder geval niet in Maastricht huist.

Wat hebben we geleerd? Dat het gewoon tof is om een referendum te houden. Natuurlijk, er zijn zuurpruimen die het over een fop-referendum hebben, over een emo-referendum, over een referendum dat niet gaat waarover het gaat, maar *who cares?* Het is de democratie in optima forma, en je kunt nog eens lachen in deze sombere tijden, nietwaar? Ik ben in ieder geval enthousiast. Zo enthousiast dat ik voorstel het instrument waar het maar kan toe te passen. In het land, in de stad, in onze prachtuniversiteit.

Ik heb wel wat onderwerpen, om te beginnen in onze eigen biotoop. Het kan niet anders of het barst hier aan de UM van de afspraken, door bestuurders gemaakt met jan en alleman, waar wij, het gewone academische voetvolk, nooit over zijn gehoord. Terwijl we dat natuurlijk wel heel erg graag hadden gewild. We hadden bijvoorbeeld deze week de WUN-landdag in de stad, het Worldwide Universities Network. Daar zitten we bij, als UM, maar is u ooit om een mening gevraagd? Of u samen met de Chinese University of Hong Kong in zo'n club wilt zitten? Nee toch. Dus huppekee, we bellen Jan Roos voor een gastcollege en de volgende dag hebben we een referendum. Wat is er verder nog? De nieuwe rector straks.

Jazeker, onze vertegenwoordigers in de universiteitsraad zullen zich uitgesproken hebben over de kandidaat, maar vertegenwoordigen ze u ook echt? Is het geen nep-universiteitsraad? Tuurlijk is het dat! Dus huppekee, laat het volk spreken! Of neem de vestiging van de satelliet in Venlo. Een nieuw University College, ha! Een speeltje van de hoge heren, dat moet maar eens uit zijn. Huppekee! Trouwens, jongens en meisjes studenten, zijn exameneisen niet referendabel? Dat zou toch eigenlijk moeten. En het UFO-model voor ons loonwerkers? Ik zie een gouden toekomst voor heel veel Ummerenda. En tja, laten we dan Jan Roos meteen maar rector maken. Zijn hij en wij onder de pannen.

Als we iets ruimer om ons heen kijken is daar de gemeente. Daar barst het van de referendabiliteiten. Omdat ik voor ons aller hoge UM-Bestuurcollege de lokale berichtgeving volg - iemand moet het doen - kwam ik het volgende onderwerp tegen in de besluiten van B&W. Het gaat over de begraafplaats aan de Tongerseweg. Die valt niet kostendekkend te exploiteren. De

dooien zitten nogal op hun centen, als ik het goed begrijp. Daarom zijn er "nieuwe uitgangspunten geformuleerd. Doel is de begraafplaats op te waarderen tot een multifunctioneel rouw- en gedenkpark, met mogelijk een uitvaartgebouw." Ik kom er wel eens, daar aan de Tongerseweg, er liggen een paar bekenden, dus ik wou die maar eens vragen wat ze er van vinden, dat ze straks opgevaardeerd worden en een multifunctioneel rouw- en gedenkpark boven hun hoofd krijgen. Dat er straks optochten van zichzelf geselende nabestaanden voorbij trekken. Dat blaaskapellen de godganse dag treurmarsen komen spelen. En waarom niet een beetje outofthebox-denken: kinderpartijtjes - je bent multifunctioneel of niet - in halloweenkledij. Daar wil ik de vox populi wel eens over horen. En zeker de meest betrokken groep van stakeholders. Die ligt daar al en ze doen allemaal mee. Dus die 30 procent opkomstdrempel wordt gehaald, dat verzeker ik u.

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder